

TÓTH ÁGNES
ELADÓ

- A légváram eladó!
- Szobája is kiadó?
- Kiadó hát, mind a száz.
- Miből épült az a ház?
- Színes álom a fala,
gyöngyharmat az ablaka.
- Van-e szőnyeg, van-e ágy?
- Van, s mind felhő, puha, lágy.
- Van-e benne étkező?
- Van, és minden létező
s nem létező eledel:
a tejútról madártej,
sárkánytojás gombával,
griffmadársült tormával.
- Van-e könyvtárszobája,
régii kristálycsillárja?
- Van mindkettő, higgye el.
A csillárban Jupiter
és a Vénusz világít.
Ez ám mesés világ itt!
- Hiszem, hiszem, ha látom.
- Tekintsen fel, barátom:
a légváram ott lebeg.
- Szép, de mégsem veszem meg:
tériszonyban szenvedek.

DEÁK KATALIN rajza

◆◆◆ KISS LEHEL
EBÉD A HÓBAN

Rág a fagyok rideg foga.
Ilyen hideg talán soha
nem is volt még a környéken.

Csodálkozik a küllő is,
a jégbezárt Küküllő is:
„Ez nem semmi, kérem szépen!”

Hó alatt egy régi fészek.
A fagy már a kerítések
barna csontját ropogatja.

Hopp! Egy nyúl jön fülhegyezve,
remeg, mégis jó a kedve.
Megtorpan egy pillanatra:

káposztát lelt! Szép kereket.
Bong a harang, majd' bereked:
áldást mond a Gondviselő nevére.

Csodálkozik a küllő is,
a jégbezárt Küküllő is:
ma is meglett négy kis nyúlfi ebédje.

P. BUZOGÁNY ÁRPÁD
**DIDERGETI
SZÉL A
SZARKÁT**

Havat vár, csereg a szarka,
csizmácskát készít a varga.
Reggeltől fagyos a szél, és
csizmánkban bunda a bélés.

Bundás a kesztyű is rajtunk,
és mégis dermed az ajkunk.
Legjobb ablakból nézni,
mikor kezd pilinkézni.

Visszhanggal vonít az erdő,
szél játszik, a tekergő
úgy fújja a szarka tollát,
vacognak rajta a bolhák.

SZAMÁRKÖHÖGÉS

Egyszer, egy hideg, téli napon megfáztam. Folyt az orrom, köhögtem, a lázam felment, a kedvem elment. Édesanyám orvoshoz vitt. Az megvizsgált, és megnyugtatót, hogy az influenza tünetei jelentkeztek rajtam. Naponta kétszer apró tablettát kellett, hogy lenyeljek. Gyógyteát ittam, torokpirulát szopogattam. Azt hittem, hamar helyrejövök. Tévedtem. Már nem voltam taknyos, a lázam lement. A köhögés azonban nem múlt, sőt, egyre ijesztőbb lett. Visszamentünk az orvoshoz. Fül-orr-gégészhez küldött.

– Szamárköhögésed van – mondta a füldoktor bácsi.

Megrémültem. Az volt az érzésem, nemsokára szamárrá változom. Kórházba kerültem, antibiotikumot kaptam. Otthon még sokáig lábadoztam, mert igencsak legyengültem. Eleinte senki sem látogatott, a betegségem fertőző volt. Néhány hét után már nem jelentettem veszélyt. Janka, padtársam és legjobb barátnőm elhozta a füzetét, hogy bepótoljam a tananyagot. A tanító néni is eljött, és szóban vagy írásban feleltetett, így végül befejeztem a tanévet.

Hosszúra nyúlt betegeskedésem miatt az iskolai szavalóversenyen sem vehettem részt, pedig titokban Petőfi Sándor-verssel készültem. Korábban első díjat nyertem, Janka akkor második lett. A verseny másnapján eljött, és boldogan mutatta az oklevelét:

Halász Janka
IV. B osztályos tanuló
I. helyezést ért el
a Száll a madár ágról ágra
Iskolai Szavalóversenyen

Mielőtt elment, a fülembe súgta:

– Most végre én lettem az első, nem kellett attól félni, hogy megelőzől.

Sírtam. Nem hittem el, hogy pont ő mond ilyet. Teltek a hetek, megerősödtem. Megjött az étvágyam, a kedvem. Sétálni készültünk nagymamával, aki ápolt betegségem idején. A kisvárosból, ahol élt, hónapokra hozzánk költözött. Szóval, éppen útra készen álltunk, amikor megjelent Janka.

– Ezt neked hoztam. Ne haragudj! – mondta. Kék selyempapírba göngyölt dobozt tett az asztalra, és elviharzott.

Tudjátok, mi volt benne? Janka szalvétagyűjteményéből három különböző színű és mintázatú szalvéta, amelyeket annyira szerettem volna megkapni, de Janka is szerette őket, képtelen volt lemondani róluk. Cserét is felajánlottam, hiába. Most itt voltak, nem hittem a szememnek! Az almazöld szalvétán pincacsok, a citromsárgán lila pillangók, a tintakéken aranycsillagok voltak. A szalvéták között találtam egy simalapú füzetből kitépett lapot. Ez állt rajta, a Janka kézírásával:

Füredi Luca barátnőm
kitartása, türelme és
betegségének legyőzése jutalmául
I. díjban részesül

A lap széleit sok-sok színes virág ékesítette. Nem tudtam megszólalni. A dobozt az éjjeliszekrényembe tettem. Aztán sétálni mentünk nagymamával. Az éjjeliszekrény most is megvan, benne az ajándékkal. A kézzel írt oklevél megsárgult, a szalvéták színe fakulóban, de gyönyörködni még mindig lehet bennük.

MÜLLER KATI rajzai

**A Rendelés menüpont alatt,
a szerkesztőség címén
vagy helyi terjesztőinknél
megrendelhető!**

